

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► B

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 26 päivänä syyskuuta 1983,
kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista
(83/513/ETY)
(EYVL L 291, 24.10.1983, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Neuvoston direktiivi 91/692/ETY, annettu 23 päivänä joulukuuta 1991	L 377	48	31.12.1991
► <u>M2</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/105/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008	L 348	84	24.12.2008

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 26 päivänä syyskuuta 1983,
kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista
 (83/513/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 ja 12 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽⁴⁾,

sekä katsoo, että

yhteisön vesiympäristön suojelemiseksi tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta otetaan direktiivin 76/464/ETY 3 artiklassa käyttöön ennakkolupajärjestelmä, jossa mainitun direktiivin liitteessä olevan luettelon I aineiden päästöille vahvistetaan päästöstandardit; saman direktiivin 6 artiklassa säädetään, että tällaisille päästöstandardeille on vahvistettava raja-arvot sekä laatutavoitteet niille vesiympäristöille, joihin näiden aineiden päästöt vaikuttavat,

kadmium ja sen yhdisteet sisältyvät luetteloon I,

jäsenvaltioita vaaditaan soveltamaan raja-arvoja, paitsi niissä tapauksissa, joissa ne voivat käyttää laatutavoitteita,

useat teollisuudenalat aiheuttavat kadmiumin päästöjä, joista vesistöjen pilaantuminen aiheutuu, ja siksi on tarpeen asettaa erityiset päästöjen raja-arvot kyseisen teollisuuden lajin mukaisesti sekä asettaa laatutavoitteet niitä vesiympäristöjä varten, joihin tällaiset teollisuudenalat päästävät kadmiumia,

tällä hetkellä ei kuitenkaan ole mahdollista vahvistaa raja-arvoja päästöille, joita muodostuu valmistettaessa raakafosfaatista fosforihappoa ja fosfaattilannoitteita,

laatutavoitteiden tarkoitus on estää mahdollisten kadmiumpäästöjen aiheuttama vesiympäristön eri osien pilaantuminen,

tällaiset laatutavoitteet on vahvistettava juuri tätä tarkoitusta varten, eikä kuluttajansuojelua tai vesiympäristöstä saatavien tuotteiden markkinoille saattamista koskevaa sääntelyä varten,

olisi säädettävä erityisestä tarkastusmenettelystä, jonka avulla jäsenvaltiot saavat mahdollisuuden todentaa, että laatutavoitteita noudatetaan,

tämän direktiivin tehokasta täytäntöönpanoa varten olisi säädettävä jäsenvaltioiden suorittamasta edellä tarkoitettujen vesiympäristöjen valvonnasta, joihin kohdistuu kadmiumpäästöjä; direktiivin 76/464/ETY 6 artiklassa ei säädetä valtuuksista tällaisen valvonnan toteuttamiseksi; koska perustamissopimuksessa ei anneta erityisvaltuuksia, on sovellettava sen 235 artiklaa,

on tarpeen, että komissio toimittaa neuvostolle joka viides vuosi vertailevan arvion siitä, miten jäsenvaltiot ovat panneet tämän direktiivin täytäntöön,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 129, 18.5.1976, s. 23

⁽²⁾ EYVL N:o C 118, 21.5.1981, s. 3

⁽³⁾ EYVL N:o C 334, 20.12.1982, s. 138

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 230, 10.9.1981, s. 22

▼B

pohjavesi jätetään tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, koska siitä säädetään direktiivissä 80/68/ETY ⁽¹⁾, ja

Grönlannin teollistumisaste on saaren yleistilanteen ja erityisesti harvan asutuksen, huomattavan koon ja erityisen maantieteellisen aseman vuoksi hyvin alhainen; tätä direktiiviä ei sen vuoksi sovelleta Grönlannissa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tässä direktiivissä:

- vahvistetaan direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti kadmiumin päästöstandardien raja-arvot tämän direktiivin 2 artiklan e alakohdassa määriteltyjen teollisuuslaitosten päästöjä varten;
- vahvistetaan direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti vesiympäristön laatutavoitteet kadmiumin osalta;
- vahvistetaan direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti määräajat, joihin mennessä jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisien nykyisiä päästöjä varten myönnettyissä luvissa määrätty ehdot on täytettävä;
- vahvistetaan direktiivin 76/464/ETY 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti mittauksen vertailumenetelmät, jotka mahdollistavat päästöissä ja vesiympäristössä olevien kadmiumpitoisuuksien määrittämisen;
- säädetään direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti tarkastusmenettelystä;
- veloitetaan jäsenvaltiot toimimaan yhteistyössä toistensa kanssa, kun on kysymys päästöistä, jotka vaikuttavat useamman kuin yhden jäsenvaltion vesiin.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan direktiivin 76/464/ETY 1 artiklassa tarkoitettuihin vesiin pohjavettä lukuun ottamatta.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) ”kadmiumilla”
 - alkuainetta kadmium;
 - kaikkien sen yhdisteiden sisältämää kadmiumia;
- b) ”raja-arvoilla” liitteessä I eriteltyjä arvoja;
- c) ”laatutavoitteilla” liitteessä II eriteltyjä vaatimuksia;
- d) ”kadmiumin käsittelyllä” kaikkia teollisuusprosesseja, joihin kuuluu kadmiumin käyttö tai tuotanto, tai kaikkia muita teollisuusprosesseja, joille on ominaista kadmiumin mukanaolo;
- e) ”teollisuuslaitoksella” laitosta, jossa kadmiumia tai sitä sisältäviä aineita käsitellään;
- f) ”olemassa olevalla laitoksella” teollisuuslaitosta, joka on toiminnassa tämän direktiivin tiedoksiantopäivänä;
- g) ”uudella laitoksella”
 - teollisuuslaitosta, joka otetaan käyttöön tämän direktiivin tiedoksiantopäivän jälkeen,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 20, 26.1.1980, s. 43

▼B

— olemassa olevaa laitosta, jossa käsiteltävän kadmiumin määrä kasvaa olennaisesti tämän direktiivin tiedoksiantopäivän jälkeen.

3 artikla

1. Raja-arvot, niiden noudattamiselle asetetut määräajat ja päästöjen valvonta- ja tarkastusmenettely vahvistetaan liitteessä I.
2. Raja-arvot ovat yleensä voimassa pisteessä, jossa kadmiumia sisältävät jätevedet lähtevät teollisuuslaitoksesta.

Kun kadmiumia sisältäviä jätevesiä käsitellään teollisuuslaitoksen ulkopuolella sijaitsevassa kadmiumin poistoon tarkoitettussa käsittelylaitoksessa, jäsenvaltio voi sallia raja-arvojen soveltamisen pisteessä, jossa jätevedet lähtevät käsittelylaitoksesta.

3. Direktiivin 76/464/ETY 3 artiklassa tarkoitettuihin lupiin sisältyvien ehtojen tulee olla vähintään yhtä tiukkoja kuin tämän direktiivin liitteessä I olevien, paitsi jos jäsenvaltio toimii direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti tämän direktiivin liitteiden II ja IV perusteella.

Lupia on tarkasteltava uudelleen vähintään joka neljäs vuosi.

4. Jäsenvaltiot voivat, tämän rajoittamatta kuitenkaan 1, 2 ja 3 kohdan velvoitteiden noudattamista sekä direktiivin 76/464/ETY säännösten soveltamista, myöntää luvan uusille laitoksille vain, jos noissa laitoksissa sovelletaan parhaiden käytettävissä olevien teknisten keinojen mukaisia standardeja, kun se on tarpeen pilaantumisen poistamiseksi mainitun direktiivin 2 artiklan mukaisesti tai kilpailun vääristymisen estämiseksi.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät teknisistä seikoista johtuen ole parhaan saatavilla olevan tekniikan mukaisia, asianomaisten jäsenvaltion on toimitettava käytetystä menetelmästä riippumatta komissiolle ennen luvan myöntämistä selvitys näistä seikoista.

Komissio toimittaa nämä selvitykset viipymättä muille jäsenvaltioille, ja se lähettää kaikille jäsenvaltioille viipymättä kertomuksen, jossa se antaa lausuntonsa toisessa alakohdassa tarkoitettua poikkeuksesta. Tarvittaessa se jättää samalla aiheelliset ehdotukset neuvostolle.

5. Analyysin vertailumenetelmä, jota käytetään määrittäessä kadmiumin esiintyminen, määritellään liitteessä III olevassa 1 kohdassa. Muita menetelmiä voidaan käyttää edellyttäen, että tällaisten menetelmien toteamis-, toistettavuus- ja tarkkuusrajat ovat vähintään yhtä hyvät kuin liitteessä III olevassa 1 kohdassa vahvistetut. Jäteveden virtaaman mittauksessa vaadittu tarkkuus vahvistetaan liitteessä III olevassa 2 kohdassa.

4 artikla

Asianomaiset jäsenvaltiot vastaavat teollisuuslaitoksista tulevien päästöjen vaikutusten alaisten vesiympäristöjen valvonnasta.

Kun on kyse päästöistä, jotka vaikuttavat useamman kuin yhden jäsenvaltion vesiin, asianomaisten jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä valvontamenettelyn yhdenmukaistamiseksi.

*5 artikla***▼M1**

1. Jäsenvaltioiden on kolmen vuoden määräajoin toimitettava komissiolle tietoja tämän direktiivin täytäntöönpanosta sektorikohtaisessa kertomuksessa, joka kattaa myös muut asiaa koskevat yhteisön direktiivit. Tämä kertomus on laadittava direktiivin 91/692/ETY (1) 6 artiklassa

(1) EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48.

▼M1

määrätyn menettelyn mukaisesti komission valmistaman kyselylomakkeen tai kaavan pohjalta. Kyselylomake tai kaava lähetetään jäsenvaltioille kuusi kuukautta ennen sen jakson alkamista, jolta kertomus laaditaan. Kertomus on toimitettava komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa sen kolmivuotiskauden päättymisestä, jota kertomus koskee.

Ensimmäinen kertomus kattaa jakson vuodesta 1993 vuoden 1995 loppuun.

Komissio julkaisee yhteisön kertomuksen direktiivin täytäntöönpanosta yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun se vastaanotti jäsenvaltioiden kertomukset.

▼B

2. Jos tieteellinen tietämys etenkin kadmiumin myrkyllisyydestä, pysyvyydestä ja sen kertymisestä eläviin organismeihin ja sedimentteihin muuttuu tai jos parhaat käytettävissä olevat tekniset keinot kehittyvät, komissio tekee neuvostolle tarvittaessa aiheelliset ehdotukset raja-arvojen ja laatutavoitteiden tiukentamiseksi tai uusien raja-arvojen ja laatutavoitteiden vahvistamiseksi.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet voimaan kahden vuoden kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

7 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta Grönlannissa.

8 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

Päästöihin sovellettavat raja-arvot, näiden arvojen noudattamisen määrääjat ja valvonta- ja tarkastusmenettelyt

1. Raja-arvot ja määrääjat

Teollisuudenala ⁽¹⁾	Mittayksikkö	Raja-arvot, joita on noudatettava alkuaen	
		1.1.1986	1.1.1989 ⁽²⁾
1. Sinkkikaivokset, lyijyn ja sinkin jalostus, kadmiummetalliteollisuus ja metalliteollisuus, joka ei käytä rautaa	mg kadmiumia / l päästöä	0,3 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
2. Kadmiumyhdisteiden valmistus	mg kadmiumia / l päästöä	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
	g päästettyä kadmiumia / kg käsiteltyä kadmiumia	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾
3. Pigmenttien valmistus	mg kadmiumia / l päästöä	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
	g päästettyä kadmiumia / kg käsiteltyä kadmiumia	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾
4. Stabilisaattorien valmistus	mg kadmiumia / l päästöä	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
	g päästettyä kadmiumia / kg käsiteltyä kadmiumia	0,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾
5. Ensiö- ja toisioparistojen övalmistus	mg kadmiumia / l päästöä	0,2 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
	g päästettyä kadmiumia / kg käsiteltyä kadmiumia	1,5 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾
6. Galvanointi ⁽⁶⁾	mg kadmiumia / l päästöä	0,5 ⁽³⁾	0,2 ⁽³⁾
	g päästettyä kadmiumia / kg käsiteltyä kadmiumia	0,3 ⁽⁴⁾	⁽⁵⁾
7. Fosforihapon ja/tai fosfaattilannoitteiden valmistus raakafosfaatista ⁽⁷⁾		-	-

(1) Neuvosto vahvistaa niiden teollisuudenalojen raja-arvot, joita ei ole mainittu tässä taulukossa, tarvittaessa myöhemmin. Ennen sitä jäsenvaltiot määräävät kadmiumpäästöjen päästöstandardit itsenäisesti 76/464/ETY mukaisesti. Tällaisissa standardeissa on otettava huomioon paras käytettävissä oleva tekniikka, ja niiden on oltava vähintään yhtä tiukkoja kuin tässä direktiivissä säädetty lähinnä vastaavat raja-arvot.

(2) Tämän direktiivin täytäntöönpanosta saadun kokemuksen pohjalta komissio tekee 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti sopivana ajankohtana neuvostolle ehdotukset tiukempien raja-arvojen vahvistamisesta siten, että ne tulevat voimaan vuoteen 1992 mennessä.

(3) Kokonaiskadmiumpitoisuuden virtaamapainotettu kuukausikeskiarvo.

(4) Kuukausikeskiarvo.

(5) Tällä hetkellä on mahdotonta vahvistaa kuormitusraja-arvoja. Neuvosto antaa nämä arvot tarvittaessa tämän direktiivin 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Jos neuvosto ei vahvista raja-arvoja, palstalla "1.1.1986" ilmaistut kuormitusarvot säilytetään.

(6) Jäsenvaltiot voivat viivyttää raja-arvojen soveltamista 1 päivään tammikuuta 1989 kysymyksen ollessa laitoksista, jotka päästävät vähemmän kuin 10 kg kadmiumia vuodessa ja joissa galvanointisäiliöiden kokonaistilavuus on alle 1,5 m³, mikäli tekniset tai hallinnolliset seikat tekevät tällaisen toimenpiteen ehdottoman välttämättömäksi.

(7) Tällä hetkellä ei ole taloudellisesti kannattavia teknisiä keinoja, joilla kadmium voidaan järjestelmällisesti poistaa päästöistä, jotka aiheutuvat valmistettaessa fosforihappoa ja/tai fosfaattilannoitteita raakafosfaatista. Tämän vuoksi tällaisille päästöille ei ole määrätty raja-arvoja. Tällaisten raja-arvojen puuttuminen ei vapautta jäsenvaltioita niiden direktiivin 76/464/ETY mukaisesta velvoitteesta määrätä näille päästöille päästöstandardit.

2. Pitoisuuksina ilmaistut raja-arvot, joita ei periaatteessa saa ylittää, on esitetty edellä olevassa taulukossa kohtien 2, 3, 4, 5 ja 6 teollisuudenaloja varten. Enimmäispitoisuuksina ilmaistut raja-arvot eivät missään tapauksessa saa olla suuremmat kuin ne, jotka on ilmaistu enimmäismääränä jaettuna käsitellyn kadmiumkilon vaatimalla vesimäärällä. Koska jätevesien kadmiumpitoisuus

▼ B

kuitenkin riippuu käytetyn veden määrästä, joka vaihtelee prosesseittain ja laitoksittain, kaikissa tapauksissa on noudatettava edellä olevassa taulukossa annettuja raja-arvoja, jotka on ilmaistu päästetyn kadmiumin määränä suhteessa käsitellyn kadmiumin määrään.

3. Vuorokausikeskiarvojen raja-arvot ovat kaksi kertaa niin suuret kuin edellä olevassa taulukossa olevat kuukausikeskiarvojen raja-arvot.
4. On luotava valvontamenettely, jotta voidaan tarkastaa, täyttävätkö päästöt tässä liitteessä annettujen raja-arvojen mukaiset päästönormit.

Valvontamenettelyyn tulee sisällyttää säännökset näytteiden otosta ja analysoinnista sekä päästövirtaaman ja käsitellyn kadmiumin määrän mittaamisesta.

Jos käsitellyn kadmiumin määrän mittaaminen on mahdotonta, valvontamenettely voi perustua luvassa tarkoitetun tuotantokapasiteetin mukaiseen kadmiummäärään.

5. Otettavan näytteen on edustettava päästöä 24 tunnin ajalta. Kuukaudessa päästetyn kadmiumin määrä lasketaan päivittäin päästetyn kadmiumin määrän perusteella.

Sellaisiin teollisuuslaitoksiin, jotka eivät päästä enempää kuin 10 kg kadmiumia vuodessa, voidaan kuitenkin soveltaa yksinkertaistettua valvontamenettelyä. Teollisten galvanointilaitosten tapauksessa yksinkertaistettua valvontamenettelyä voidaan soveltaa vain, jos galvanointisäiliöiden kokonaistilavuus on alle 1,5 m³.

▼ M2

▼B*LIITE III***Mittauksenvertailumenetelmät**

1. Kadmiumpitoisuuden määrittämiseksi vesistä, sedimenteistä ja äyriäisistä näytteen säilömisen ja sopivan käsittelyn jälkeen tulee käyttää atomiabsorptiospektrofotometristä vertailumenetelmää.

Toteamisrajojen ⁽¹⁾ on oltava sellaiset, että kadmiumpitoisuus voidaan mitata ± 30 %:n tarkkuudella ⁽¹⁾ ja ± 30 %:n toistettavuudella ⁽¹⁾ seuraavista pitoisuuksista:

- päästöt: kymmenesosa suurimmasta sallitusta luvassa eritellystä kadmiumpitoisuudesta;
 - pintavedet: 0,1 µg/l tai kymmenesosa laatutavoitteessa eritellystä kadmiumpitoisuudesta sen mukaan kumpi on suurempi;
 - äyriäiset: 0,1 kg/kg märkápainosta;
 - sedimentit: kymmenesosa näytteen kadmiumpitoisuudesta tai 0,1 mg/kg kuivapainosta, kun kuivatus on suoritettu 105 ja 110 °C:n välillä vakio-painossa sen mukaan kumpi on suurempi.
2. Virtausmittaukset on suoritettava ± 20 %:n tarkkuudella.

⁽¹⁾ Näiden termien määritelmät on vahvistettu jäsenvaltioissa juomavedeksi tarkoitetun pintaveden näytteenotto- ja analyysimenetelmistä ja -tiheydestä 9 päivänä lokakuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 79/869/ETY (EYVL N:o L 271, 29.10.1979, s. 44).

*LIITE IV***Laatutavoitteidenvalvontamenettely**

1. Toimivaltainen viranomainen erittelee kutakin tämän direktiivin mukaisesti myönnettyä lupaa varten rajoitukset, valvontamenettelyn ja määräajat, joilla varmistetaan kyseisen laatutavoitteen (kyseisten laatutavoitteiden) noudattaminen.
2. Direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti jäsenvaltio antaa kertomuksen kunkin valitun ja sovelletun laatutavoitteen osalta komissiolle seuraavista:
 - päästölähteet ja päästön leviäminen;
 - laatutavoitteen soveltamisalue;
 - näytteenottopisteiden sijainti;
 - näytteenottotiheys;
 - näytteenotto- ja mittausmenetelmät;
 - saadut tulokset.
3. Näytteiden on edustettava riittävästi päästöjen vaikutuksen alaisen alueen vesiympäristön laatua, ja näytteenottotiheyden on oltava riittävä, jotta vesiympäristön muutokset käyvät siitä ilmi, ottaen huomioon erityisesti hydrologisten olojen luonnollinen vaihtelu.